

İyi Haber

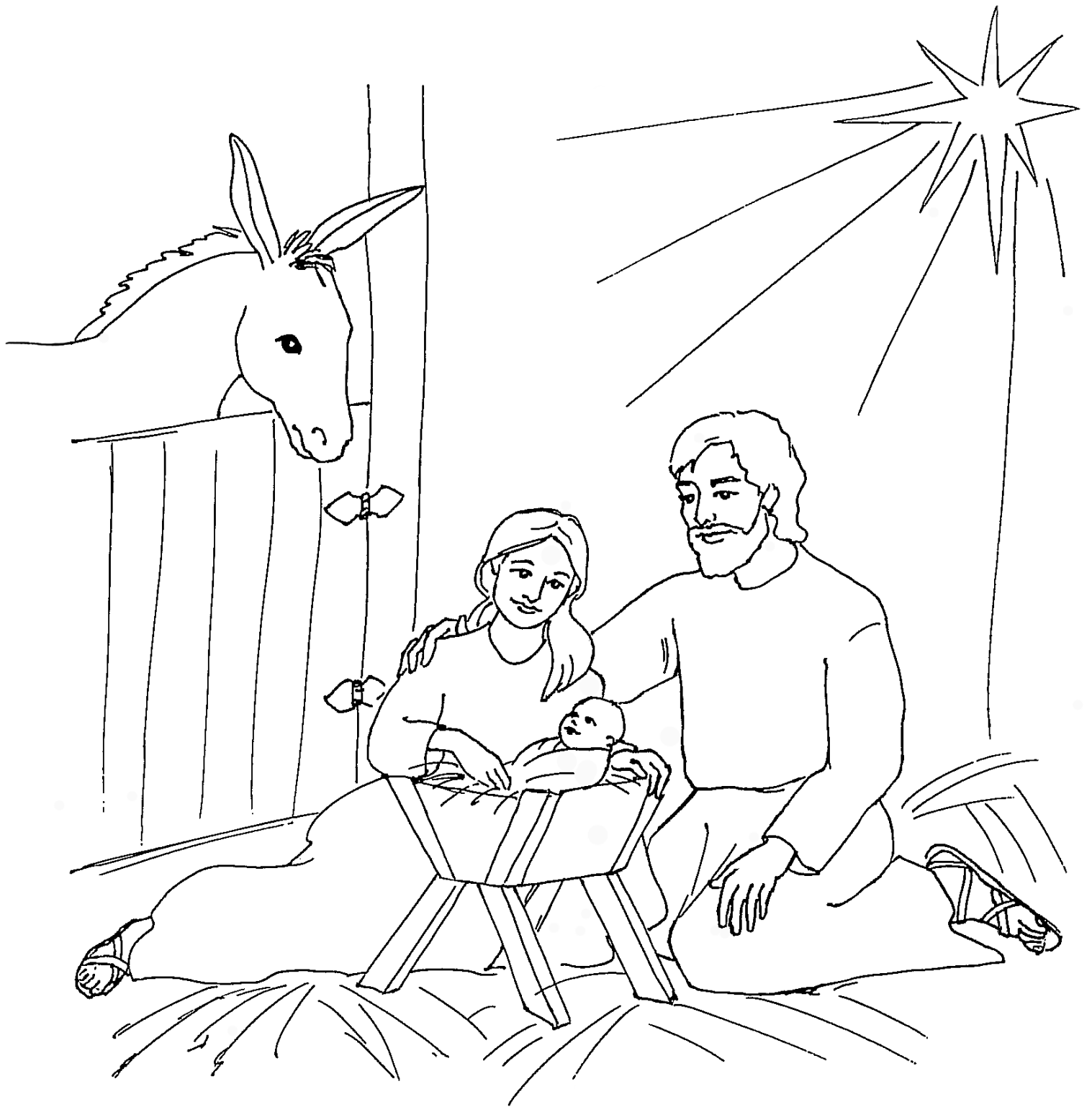

Gode Nyheder

Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebrail'i Celile'de bulunan Nasıra adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adındaki adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di. Onun yanına giren melek, "Selam, ey Tanrı'nın lütfuna erişen kız! Rab seninledir" dedi. Söylenenlere çok şaşırان Meryem, bu selamın ne anlama gelebileceğini düşün-meye başladı. Ama melek ona, "Korkma Meryem" dedi, "Sen Tanrı'nın lütfuna eriştin. Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın. O büyük olacak, kendisine 'Yüceler Yücesi'nin Oğlu' denecek. Rab Tanrı O'na, atası Davut'un tahtını verecek. O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir." "Ben Rab'bin kuluyum" dedi Meryem, "Bana dediğin gibi olsun." Bundan sonra melek onun yanından ayrıldı. (Luka 1:26-33 & 38)

I den sjette måned derefter blev engelen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilæa, som hedder Nazaret, til en jomfru, som var trolovet med en mand ved navn Josef, af Davids hus; og jomfruens navn var Maria. Og engelen kom ind til hende og sagde: »Vær hilset, du benådede, Herren er med dig! du velsignede blandt kvinder.« Men hun blev forfærdet over de ord og tænkte ved sig selv, hvad denne hilsen skulle betyde. Da sagde engelen til hende: »Frygt ikke, Maria! thi du har fundet nåde for Gud, og se, du skal undfangе og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus. Han skal blive stor og kaldes den Højstes Søn; og Gud Herren skal give ham Davids, hans faders, trone. Han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og der skal ikke være ende på hans kongedømme.« Da sagde Maria: »Se, jeg er Herrens tjenerinde; mig ske efter dit ord!« Så forlod engelen hende. (Lukas 1:26-33 & 38)

Böylece Yusuf da, Davut'un soyundan ve torunlarından olduğu için Celile'nin Nasıra Kenti'nden Yahudiye bölgesine, Davut'un kenti Beytlehem'e gitti. Orada, hamile olan nişanlısı Meryem'le birlikte yazılacaktı. Onlar oradayken, Meryem'in doğurma vakti geldi ve ilk oğlunu doğurdu. Onu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü handa yer yoktu. (Luka 2:4-7)

Og fordi Josef var af Davids hus og slægt, drog også han op fra Galilæa, fra byen Nazaret, til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, for at lade sig indskrive tillige med Maria, sin trolovede, som var frugtsommelig. Og det skete, medens de var der, kom tiden, da hun skulle føde. Og hun fødte sin Søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, thi der var ikke plads til dem i herberget. (Lukas 2:4-7)

Aynı yörede, sürülerinin yanında nöbet tutarak geceyi kırlarda geçiren çobanlar vardı. Rab'bin bir meleği onlara göründü ve Rab'bin görkemi çevrelerini aydınlattı.

Büyük bir korkuya kapıldılar. Melek onlara, "Korkmayın!" dedi. "Size, bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum: Bugün size, Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir. İşte size bir işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız." Birdenbire meleğin yanında, göksel ordulardan oluşan büyük bir topluluk belirdi. Tanrı'yı överek, "En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun, Yeryüzünde O'nun hoşnut kaldığı insanlara Esenlik olsun!" dediler. (Luka 2:8-14)

I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Og en Herrens engel stod for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt. Men engelen sagde til dem: »Frygt ikke; thi se, jeg forkynder eder en stor glæde, som skal være for hele folket. Thi eder er i dag en frelser født i Davids by; han er Kristus, Herren! Og dette skal være jer et tegn: I skal finde et barn svøbt og liggende i en krybbe.« Og i det samme var der med engelen en mangfoldig himmelsk hærskaar, som lovpriste Gud og sagde: »Ære være Gud i det højeste! og på jorden fred i mennesker, der har hans velbehag!« (Lukas 2:8-14)

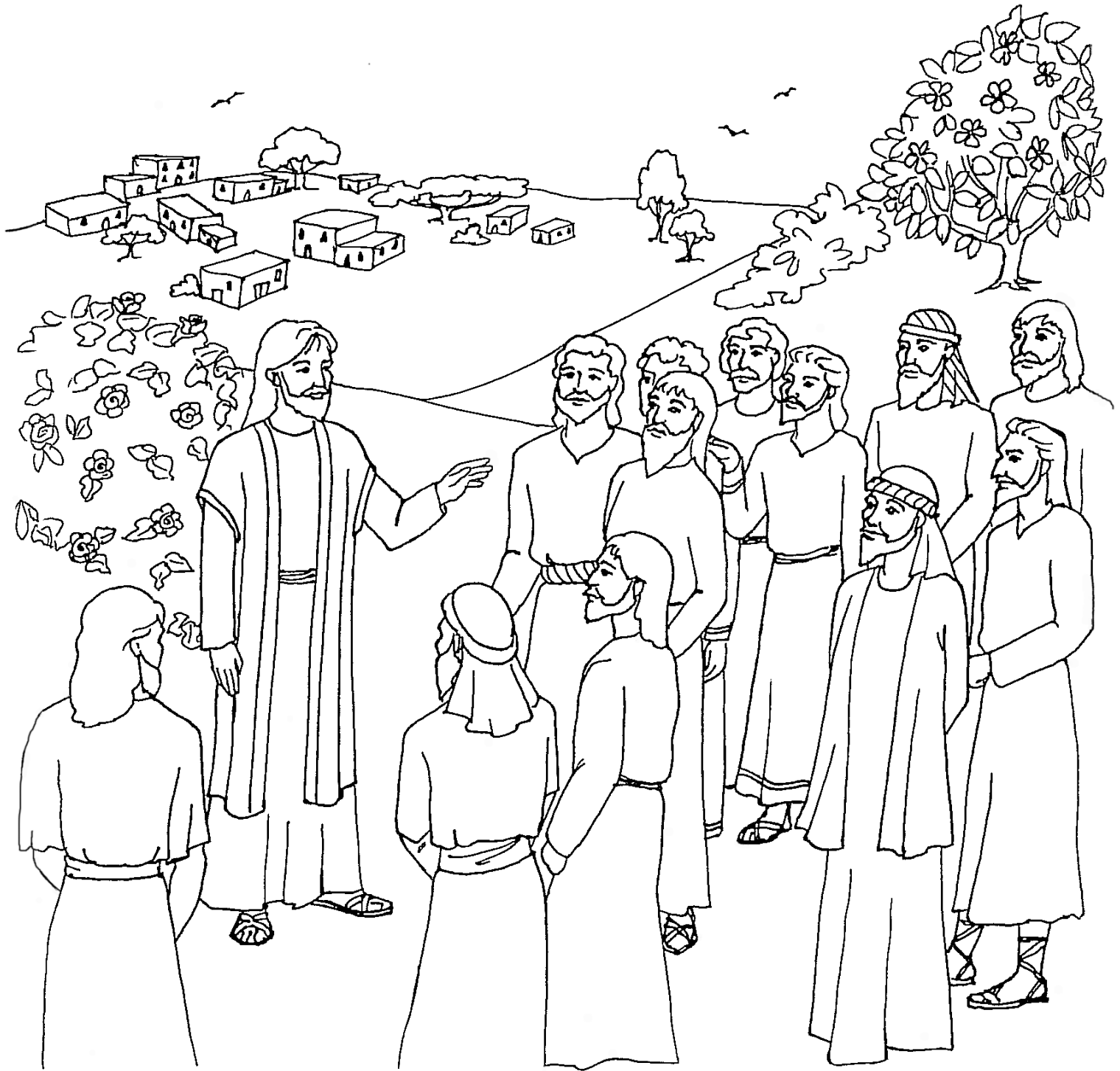
Çocuk büyüyor, güçleniyor ve bilgelikte yetkinleşiyordu. Tanrı'nın
lütfu O'nun üzerindeydi. (Luka 2:40)

Og barnet voksede og blev stærkt og fyldtes af visdom; og Guds
nåde var over det. (Lukas 2:40)

Böylece Vaftizci Yahya çölde ortaya çıktı. İnsanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırıyordu. Bütün Yahudiye halkı ve Yerusallimliler'in hepsi ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyordu. Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Çekirge ve yaban balı yedi. Şu haberi yayıyordu: "Benden sonra benden daha güçlü olan geliyor. Eğilip O'nun çarıklarının bağını çözmeye bile layık değilim. Ben sizi suyla vaftiz ettim, ama O sizi Kutsal Ruh'la vaftiz edecektir." O günlerde Celile'nin Nasıra Kenti'nden çıkıp gelen İsa, Yahya tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz edildi. Tam sudan çıkarken, göklerin yarıldığını ve Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü. Göklere, "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu. (Markos 1:4-11)

Således fremstod Johannes Døber i ørkenen og prædikede omvendelsesdåb til syndernes forladelse. Og hele Judæas land og alle Jerusalems indbyggere kom dragende ud til ham, og de lod sig døbe af ham i Jordanfloden, idet de bekendte deres synder. Johannes var iført en kamelhårs klædning og havde et læderbælte om livet, og han levede af græshopper og vilde biers honning. Og han prædikede og sagde: »Efter mig kommer han, som er stærkere end jeg; jeg er end ikke værdig til at bøje mig ned og løse remmen på hans sko. Jeg har døbt jer med vand, men han skal døbe jer med Helligånd.« Og det skete i de dage, at Jesus kom fra Nazaret i Galilæa. Og han blev døbt af Johannes i Jordan. Og straks, da han steg op af vandet, så han himlene skilles ad, og han så Ånden dale ned over sig som en due. Og der lød en røst fra Himlene: »Du er min Søn, den elskede, i dig har jeg velbehag.« (Markus 1:4-11)

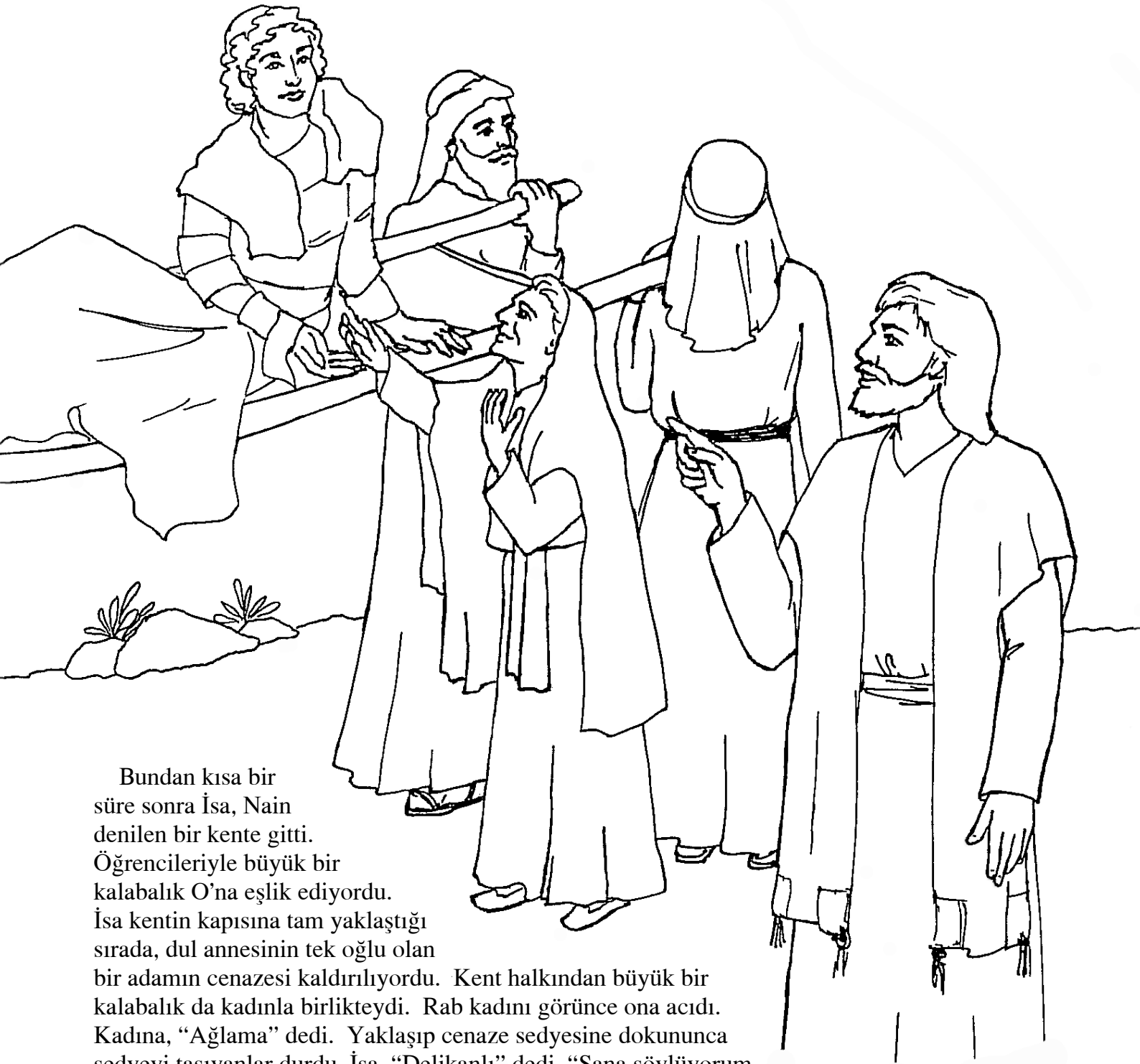
İsa, dağa çıkarak istediği kişileri yanına çağırdı. Onlar da yanına gittiler. İsa bunlardan on iki kişiyi yanında bulundurmaya, Tanrı sözünü duyurmaya göndermek ve cinleri kovmaya yetkili kılmak üzere seçti. (Markos 3:13-15)

Og han går op i bjergene og kalder dem til sig, han selv ønskede at have med, og de kom til ham. Og han indsatte tolv til at være hos ham, og for at han kunne udsende dem til at prædike med magt til at uddrive de onde ånder. (Markus 3:13-15)

Yahudiler'in Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisiler'den olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, "Rabbî, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz" dedi. İsa ona şu karşılığı verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez." Nikodim, "Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?" diye sordu. İsa şöyle yanıt verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez. Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur." (Yuhanna 3:1-6)

Der var blandt farisæerne en mand, som hed Nikodemus, en af jødernes rådsherrer. Han kom til Jesus om natten og sagde til ham: »Rabbi! vi ved, at du er en lærer, som er kommen fra Gud; thi ingen kan gøre de tegn, som du gør, uden Gud er med ham.« Jesus svarede og sagde til ham: »Sandelig, sandelig siger jeg dig: ingen kan se Guds rige, hvis han ikke bliver født på ny.« Nikodemus siger til ham: »Hvorledes kan et menneske fødes, når det er gammelt? Det kan da ikke for anden gang komme ind i sin moders liv og fødes?« Jesus svarede: »Sandelig, sandelig siger jeg dig: ingen kan komme ind i Guds rige, hvis han ikke bliver født af vand og Ånd. Hvad der er født af kødet, er kød; og hvad der er født af Ånden, er Ånd.« (Johannes 3:1-6)

Bundan kısa bir süre sonra İsa, Nain denilen bir kente gitti. Öğrencileriyle büyük bir kalabalık O'na eşlik ediyordu. İsa kentin kapısına tam yaklaştığı sırada, dul annesinin tek oğlu olan bir adamın cenazesi kaldırılıyordu. Kent halkından büyük bir kalabalık da kadınla birlikteydi. Rab kadını görünce ona acıdı. Kadına, "Ağlama" dedi. Yaklaşık cenaze sedyesine dokununca sedyeyi taşıyanlar durdu. İsa, "Delikanlı" dedi, "Sana söylüyorum, kalk!" Ölü doğrulup oturdu ve konuşmaya başladı. İsa onu annesine geri verdi. Herkesi bir korku almıştı. "Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı!" ve "Tanrı, halkının yardımına geldi!" diyerek Tanrı'yı yüceltmeye başladılar. (Luka 7:11-16)

Det skete engang i tiden derefter, at han gik til en by, som hed Nain, og hans disciple og en stor skare ledsagede ham. Men da han nærmedesig byens port, se, da blev en død båret ud, en moders eneste søn, og hun var enke. Ogen hel skare fra byen fulgte med hende. Da Herren så hende, ynkedes han inderligt over hende og sagde til hende: »Græd ikke!« Og han gik hen og rørte ved båret; og de, som bar den, standsede. Da sagde han: »Unge mand, jeg siger dig: stå op!« Og den døde satte sig op og begyndte at tale; og han gav ham til hans moder. Da blev alle grebet af frygt, og de priste Gud og sagde: »En stor profet er fremstået iblandt os, og Gud har besøgt sit folk.«

(Lukas 7:11-16)

İsa başını kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce Filipus'a, "Bunları doyurmak için nereden ekmek alalım?" diye sordu. Bu sözü onu denemek için söyledi, aslında kendisi ne yapacağını biliyordu. Filipus O'na şu yanıtı verdi: "Her birinin bir lokma yiyebilmesi için iki yüz dinarlık ekmek bile yetmez." Öğrencilerinden biri, Simun Petrus'un kardeşi Andreas, İsa'ya dedi ki, "Burada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar adam için bunlar nedir ki?"

İsa, "Halkı yere oturtun" dedi. Orası çayırlıktı. Böylece halk yere oturdu. Yaklaşık beş bin erkek vardı. İsa ekmekleri aldı, şükrettikten sonra oturanlara dağıttı. Balıklardan da istedikleri kadar verdi. Herkes doyunca İsa öğrencilerine, "Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey ziyan olmasın" dedi. Onlar da topladılar. Yedikleri beş arpa ekmeğinden artakalan parçalarla on iki sepet doldurdular. Halk, İsa'nın yaptığı mucizeyi görünce, "Gerçekten dünyaya gelecek olan peygamber budur" dedi. (Yuhanna 6:5-14)

Da Jesus nu så op og fik øje på en stor folkeskare, som kom hen imod ham, siger han til Filip: »Hvor skal vi købe brød, så alle disse kan få noget at spise?« Men dette sagde han for at sætte ham på prøve; thi selv vidste han, hvad han ville gøre. Filip svarede ham: »For to hundrede denarer brød er ikke nok til dem, så de hver kan få blot en smule.« En anden af hans disciple, Andreas, Simon Peters broder, siger til ham: »Her er en lille dreng, som har fem bygbrød og to fisk; men hvad er det til så mange?« Jesus sagde: »Lad folkene sætte sig ned.« Og der var meget græs dér på stedet. Da satte mændene sig ned, omtrent fem tusinde i tallet. Jesus tog nu brødene, takkede og delte dem ud til dem, som havde sat sig; ligeledes også af fiskene så meget, som de ville have. Og da de var blevet mætte, siger han til sine disciple: »Saml de tiloversblevne stykker sammen, så intet går til spilde.« Så samlede de sammen og fyldte tolv kurve med de stykker, som de, der havde fået mad, havde levnet af de fem bygbrød. Da nu folkene så det tegn, han havde gjort, sagde de: »Han er i sandhed den profet, der kommer til verden.« (Johannes 6:5-14)

Akşam olunca öğrencileri göle indiler. Bir tekneye binerek gölün karşı yakasındaki Kefarnahum'a doğru yol aldılar. Karanlık basmış, İsa henüz yanlarına gelmemiştir. Güçlü bir rüzgar estiğinden göl kabarmaya başladı. Öğrenciler üç mil kadar kürek çektikten sonra, İsa'nın gölün üstünde yürü-yerek tekneye yaklaştığını görünce korktular. Ama İsa, "Korkmayın, benim!" dedi. Bunun üzerine O'nu tekneye almak istediler. O anda tekne gidecekleri kıyıya ulaştı. (Yuhanna 6:16-21)

Men da det blev aften, gik hans disciple ned til søen. Og de gik om bord i en båd og ville sætte over til Kapernaum på den anden side af søen. Men det var allerede blevet mørkt, og Jesus var endnu ikke kommen til dem. Søen gik højt, da der blæste en stærk vind. Da de nu havde roet femogtyve til tredive stadier, får de øje på Jesus, der vandrer på søen og nærmer sig båden, og de blev grebet af frygt. Men han siger til dem: »Det er mig; frygt ikke!« Så ville de tage ham op i båden; og straks landede båden ved den bred, de var sejlet over til. (Johannes 6:16-21)

Bu arada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Ne var ki, öğrenciler onları azarladılar. İsa bunu görünce kızdı. Öğrencilerine, "Bırakın, çocuklar bana gelsin" dedi. "Onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerininindir. Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez." Çocukları kucağına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları kutsadı. (Markos 10:13-16)

De bar nogle små børn til ham, for at han skulle røre ved dem; men disciplene truede ad dem. Men da Jesus så det, harmedes han og sagde til dem: »Lad de små børn komme til mig; dem må I ikke hindre; thi Guds rige hører sådanne til. Sandelig siger jeg eder: den, der ikke tager imod Guds rige ligesom et lille barn, han kommer slet ikke ind i det.« Og han tog dem i favn og lagde hænderne på dem og velsignede dem. (Markus 10:13-16)

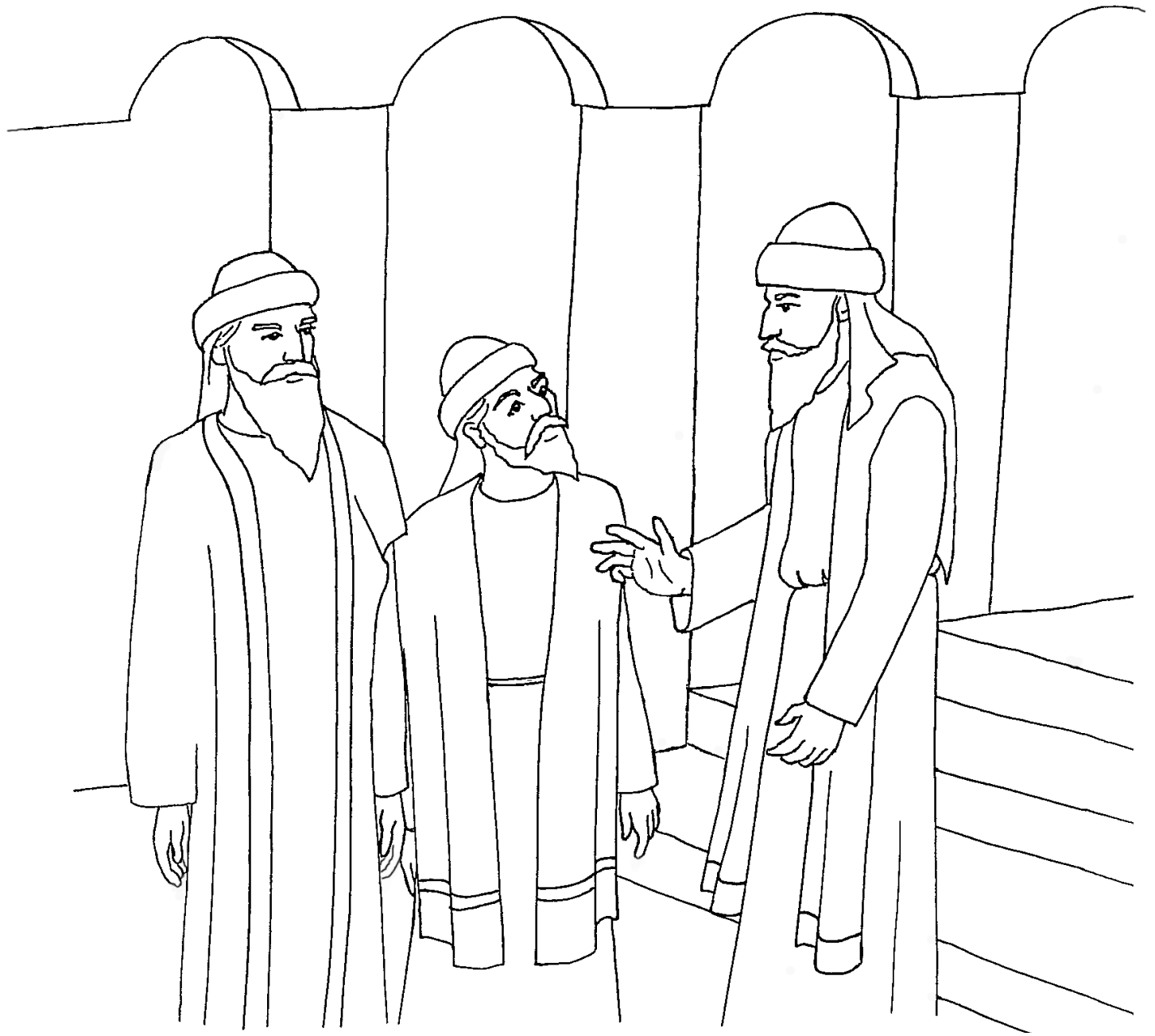

“Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir. Koyunlarım sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da beni izler. Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz.”

(Yuhanna 10:11 & 27-28)

»Jeg er den gode hyrde; den gode hyrde sætter sit liv til for fårene. Mine får hører min røst, og jeg kender dem, og de følger mig. Og jeg giver dem evigt liv, og de skal i al evighed ikke fortabes, og ingen skal rive dem ud af min hånd.«

(Johannes 10:11 & 27-28)

Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler, Yüksek Kurul'u toplayıp dediler ki, "Ne yapacağız? Bu adam birçok doğüstü belirti gerçekleştiriyor. Böyle devam etmesine izin verirsek, herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar."

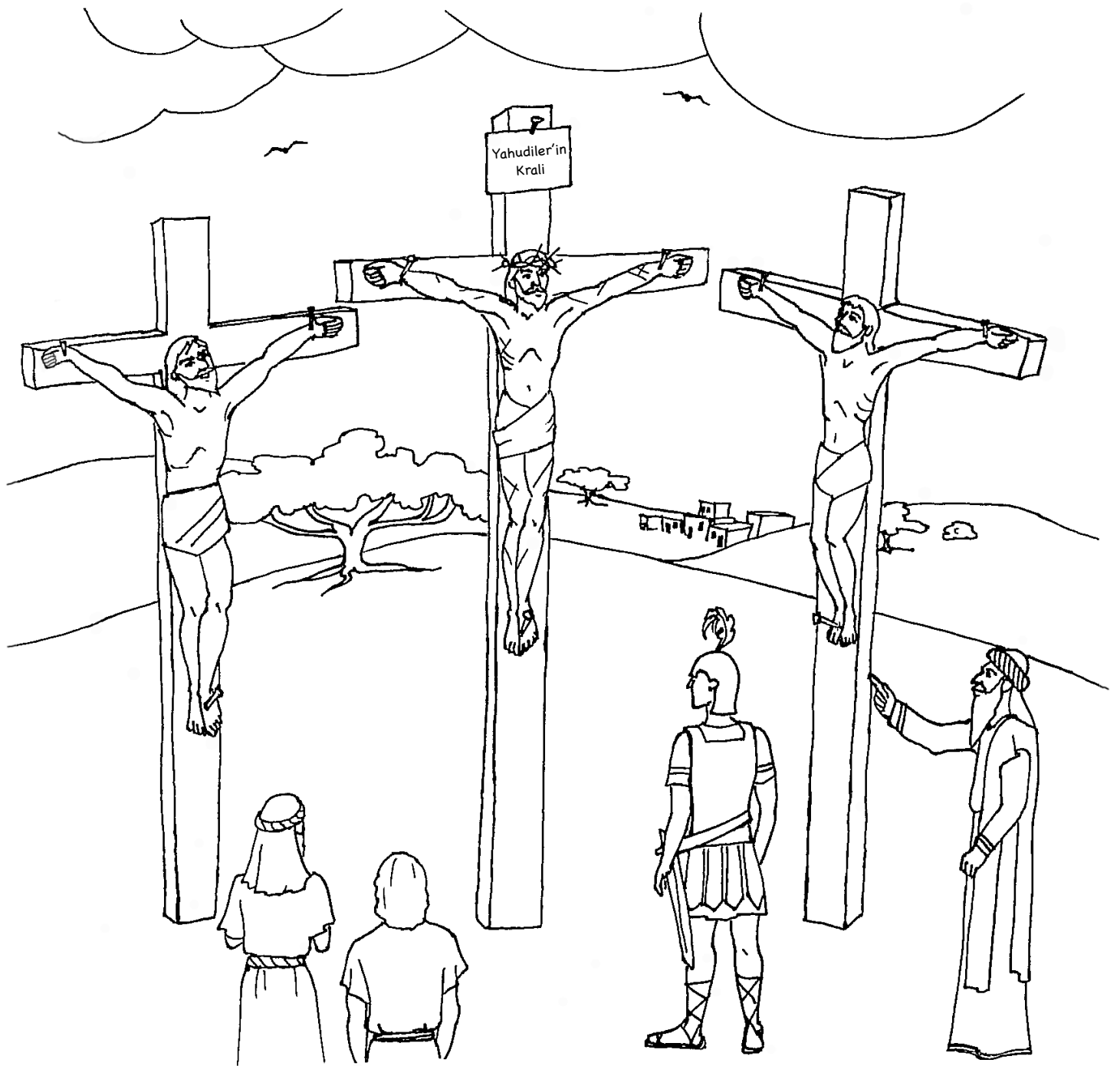
İçlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, "Hiçbir şey bilmiyorsunuz" dedi. "Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun. Bunu anlamıyor musunuz?" Bunu kendiliğinden söylemiyordu. O yılın başkâhini olarak İsa'nın, ulusun uğruna, ve yalnız ulusun uğruna değil, Tanrı'nın dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek için de öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunuyordu. Böylece o günden itibaren İsa'yı öldürmek için düzen kurmaya başladılar. (Yuhanna 11:47-53)

Ypperstepræsterne og farisæerne kaldte da rådet sammen og sagde: »Hvad skal vi gøre? Den mand gør jo mange tegn. Hvis vi lader ham blive sådan ved, vil alle tro på ham, og romerne vil komme og tage både land og folk fra os.« Men en af dem, Kajfas, som var ypperstepræst det år, sagde til dem: »I forstår da heller ingenting! og I tænker heller ikke på, at det er bedre for jer, at ét menneske dør for folket, end at hele folket går til grunde!« Dette sagde han ikke af sig selv; men da han var ypperstepræst i det år, profeterede han, at Jesus skulle dø for folket; og ikke for folket alene, men også for at samle Guds adspredte børn sammen til ét. Fra den dag af var deres beslutning taget, at de ville slå ham ihjel. (Johannes 11:47-53)

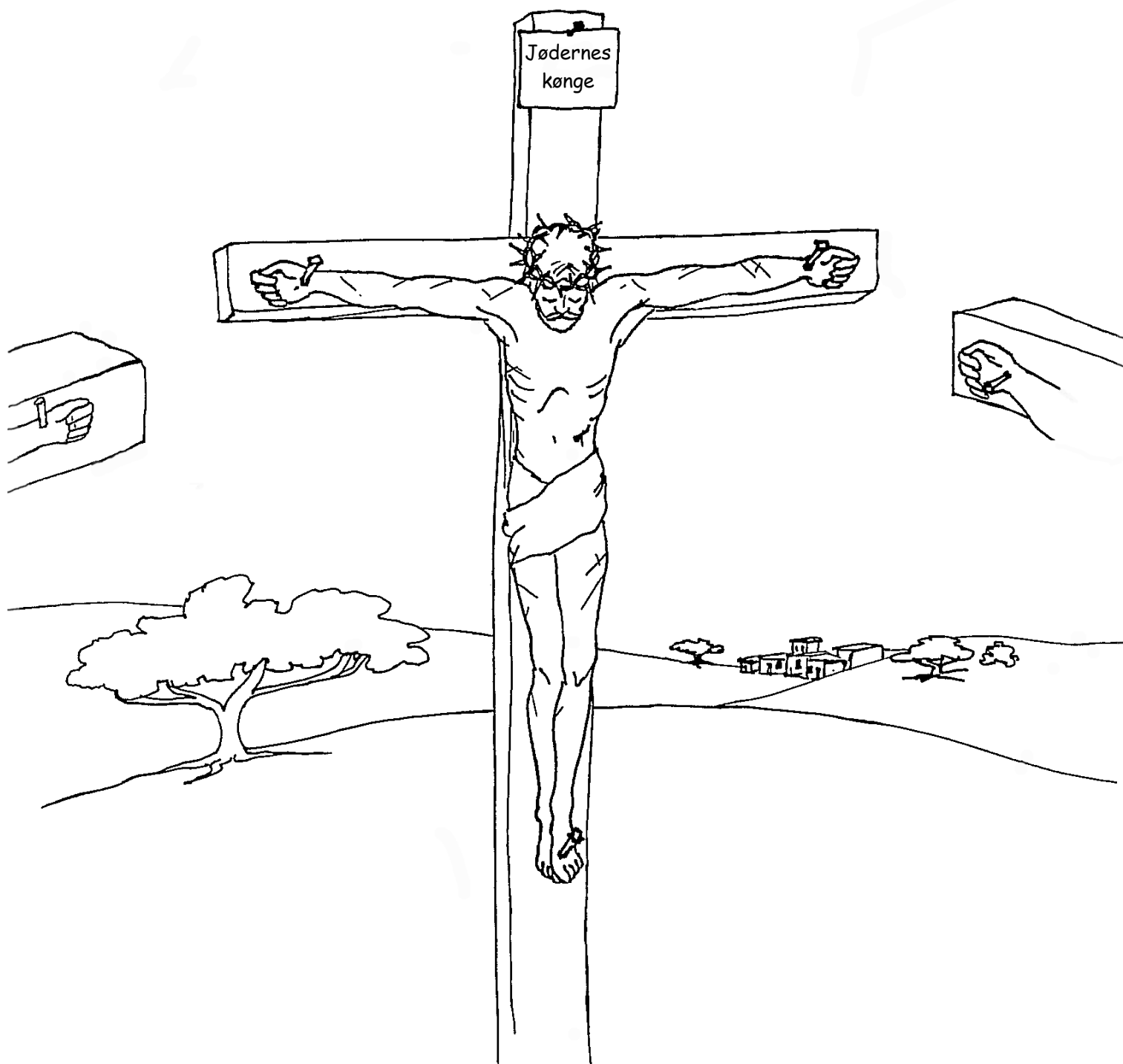
Akşam olunca İsa on iki öğrencisiyle yemeğe oturdu. Yemek yerlerken, “Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek” dedi. Bu söz onları kedere boğdu. Teker teker, “Ya Rab, beni demek istemedin ya?” diye sormaya başladılar. O da, “Bana ihanet edecek olan” dedi, “Elindeki ekmeği benimle birlikte sahana batırandır.”
(Matta 26:20-23)

Da det no var blevet aften, satte han sig til bords med de tolv. Og mens de spiste, sagde han: »Sandelig siger jeg eder: en af jer vil forråde mig.« Da blev de meget bedrøvede og begyndte hver især at spørge ham: »Det er dog vel ikke mig, Herre?« Han svarede og sagde: »Han, som nu sammen med mig stak hånden i fadet, han vil forråde mig.«
(Mattæus 26:20-23)

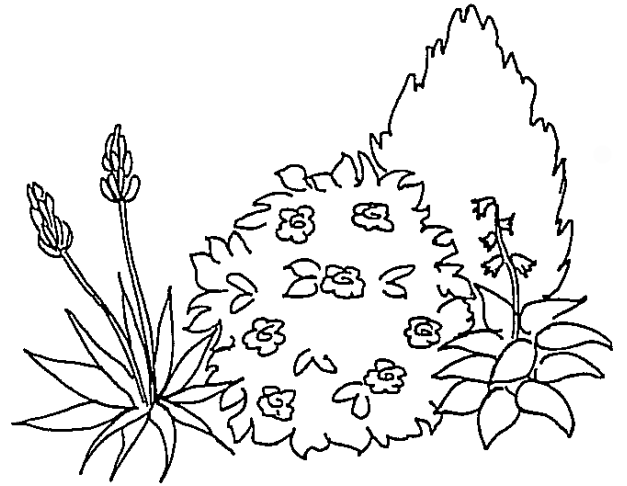
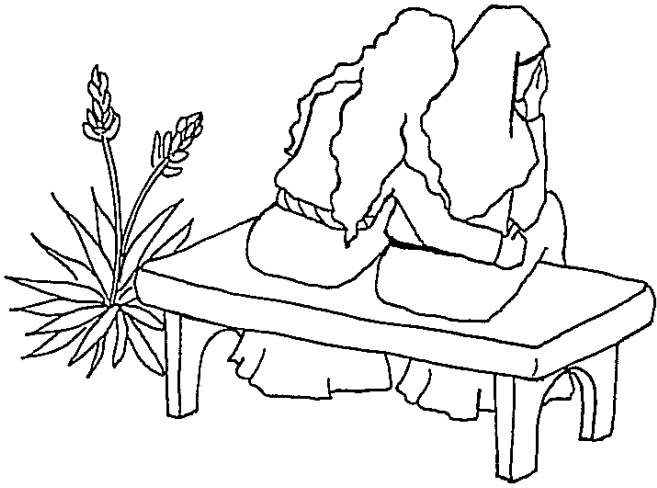
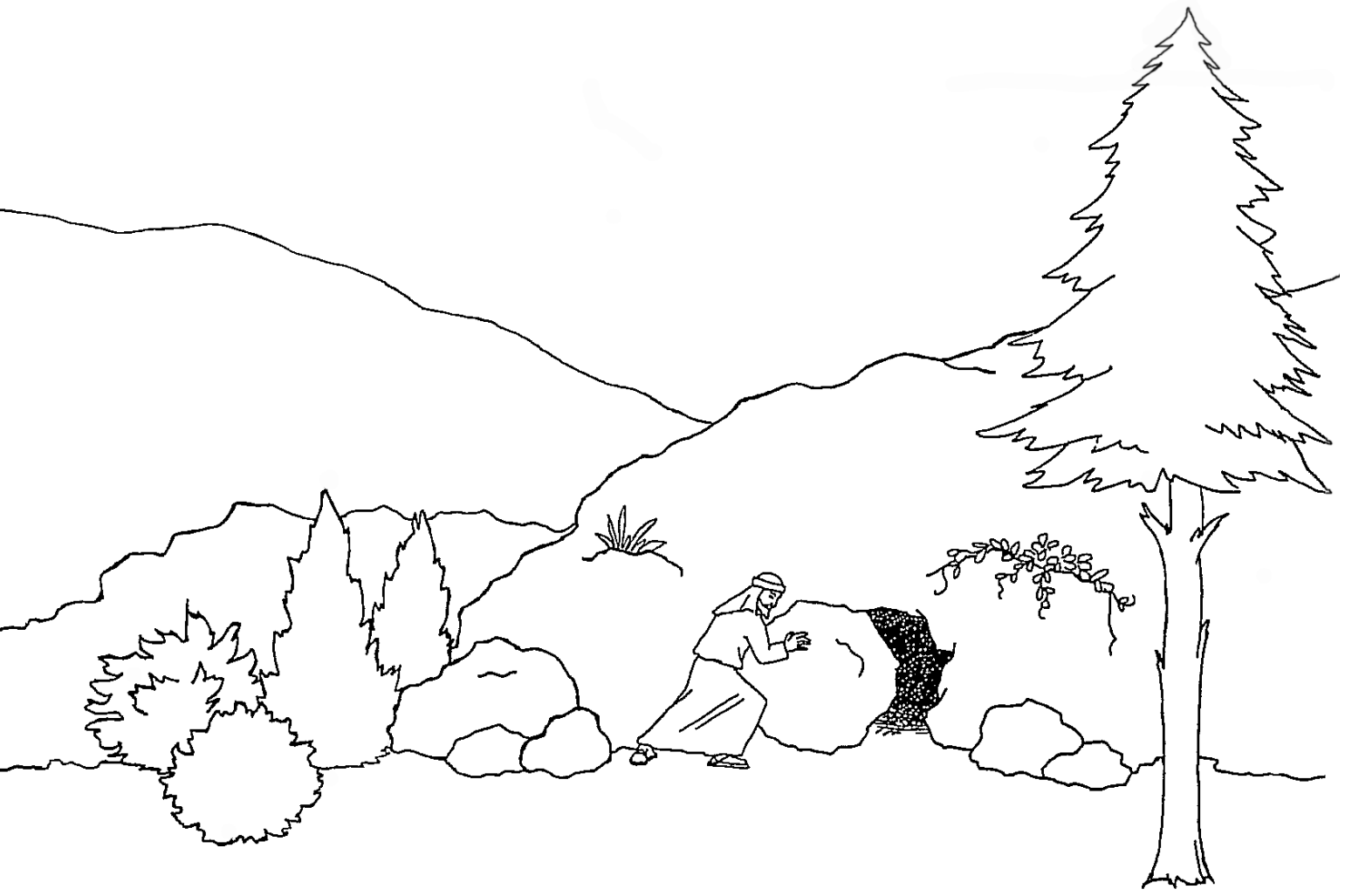
İsa'yla birlikte idam edilmek üzere ayrıca iki suçlu da götürülüyordu. Kafatası denilen yere vardıklarında İsa'yı, biri sağında öbürü solunda olmak üzere, iki suçluyla birlikte çarımha gerdiler. Çarımha asılan suçlulardan biri, "Sen Mesih değil misin? Haydi, kendini de bizi de kurtar!" diye küfür etti. Ne var ki, öbür suçlu onu azarladı. "Sende Tanrı korkusu da mı yok?" diye karşılık verdi. "Sen de aynı cezayı çekiyorsun. Nitekim biz haklı olarak cezalandırılıyor, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Oysa bu adam hiçbir kötülük yapmadı." Sonra, "Ey İsa, kendi egemenliğine girdiğinde beni an" dedi. İsa ona, "Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın" dedi. (Luka 23:32-33 & 39-43)

Desuden blev også to forbrydere ført ud for at henrettes sammen med ham. Og da de var kommet til det sted, som kaldes »Hovedskal«, korsfæstede de ham dér tillige med forbryderne, den ene ved hans højre, den anden ved hans venstre side. Og en af forbryderne, som hang der, spottede ham: »Er du ikke Kristus? Frels dig selv og os!« Da tog den anden til orde og irettesatte ham og sagde: »Frygter end ikke du Gud, skønt du er under den samme dom? Og vi er det med rette; vi får jo kun løn som forskyldt; men denne mand har intet ondt gjort.« Og han sagde: »Jesus! kom mig i hu, når du kommer i dit rige!« Da svarede han ham: »Sandelig siger jeg dig: i dag skal du være med mig i Paradis.« (Lukas 23:32-33 & 39-43)

Ögleyin on iki sularında güneş karardı, üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. Tapınaktaki perde ortasından yırtıldı. İsa yüksek sesle, “Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum!” diye seslendi. Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi. Olanları gören yüzbaşı, “Bu adam gerçekten doğru biriydi” diyerek Tanrı’yı yüceltmeye başladı. (Luka 23:44-47)

Det var nu ved den sjette time, og der blev mørke over hele landet indtil den niende time, idet solen formørkedes. Og forhænet i templet flængedes midt igennem. Og Jesus råbte med høj røst og sagde: »Fader! i dine hænder betror jeg min ånd;« og da han havde sagt det, udåndede han. Men da høvedsmanden så, hvad der skete, priste han Gud og sagde: »Det var i virkeligheden en retfærdig mand.« (Lukas 23:44-47)

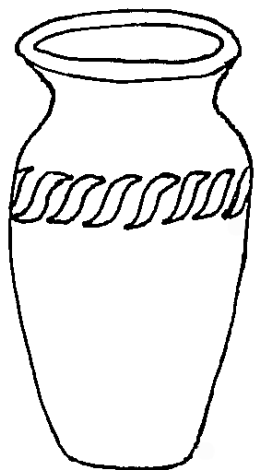
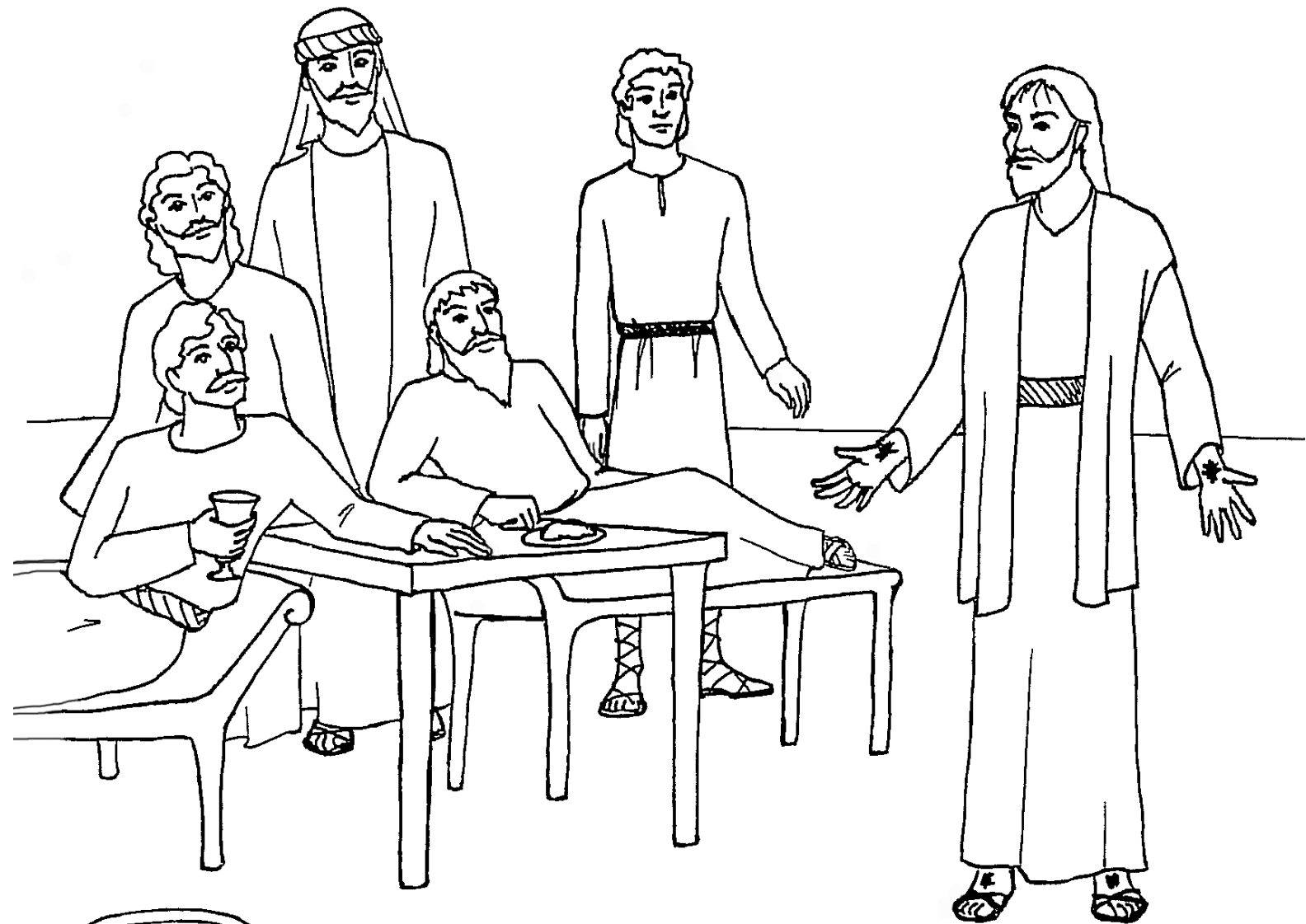
Akşama doğru Yusuf adında zengin bir Aramatyalı geldi. O da İsa'nın bir öğrencisiydi. Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. Pilatus da cesedin ona verilmesini buyurdu. Yusuf cesedi aldı, temiz keten beze sardı, kayaya oyduğu kendi yeni mezarına yatırdı. Mezarın girişine büyük bir taş yuvarlayıp oradan ayrıldı. Mecdelli Meryem ile öteki Meryem ise orada, mezarın karşısında oturuyorlardı. (Matta 27:57-61)

Men da det var blevet aften, kom der en rig mand fra Arimatea, ved navn Josef, som selv var blevet discipel af Jesus. Han gik til Pilatus og bad om at få Jesu legeme. Da befalede Pilatus, at det skulle udleveres. Og Josef tog hans legeme og svøbte det i et rent liglagen og lagde det i den nye grav, som han havde ladet hugge ud i klippen til sig selv. Så væltede han en stor sten for indgangen til graven og gik bort. Maria Magdalene og den anden Maria var til stede og sad lige over for graven. (Mattæus 27:57-61)

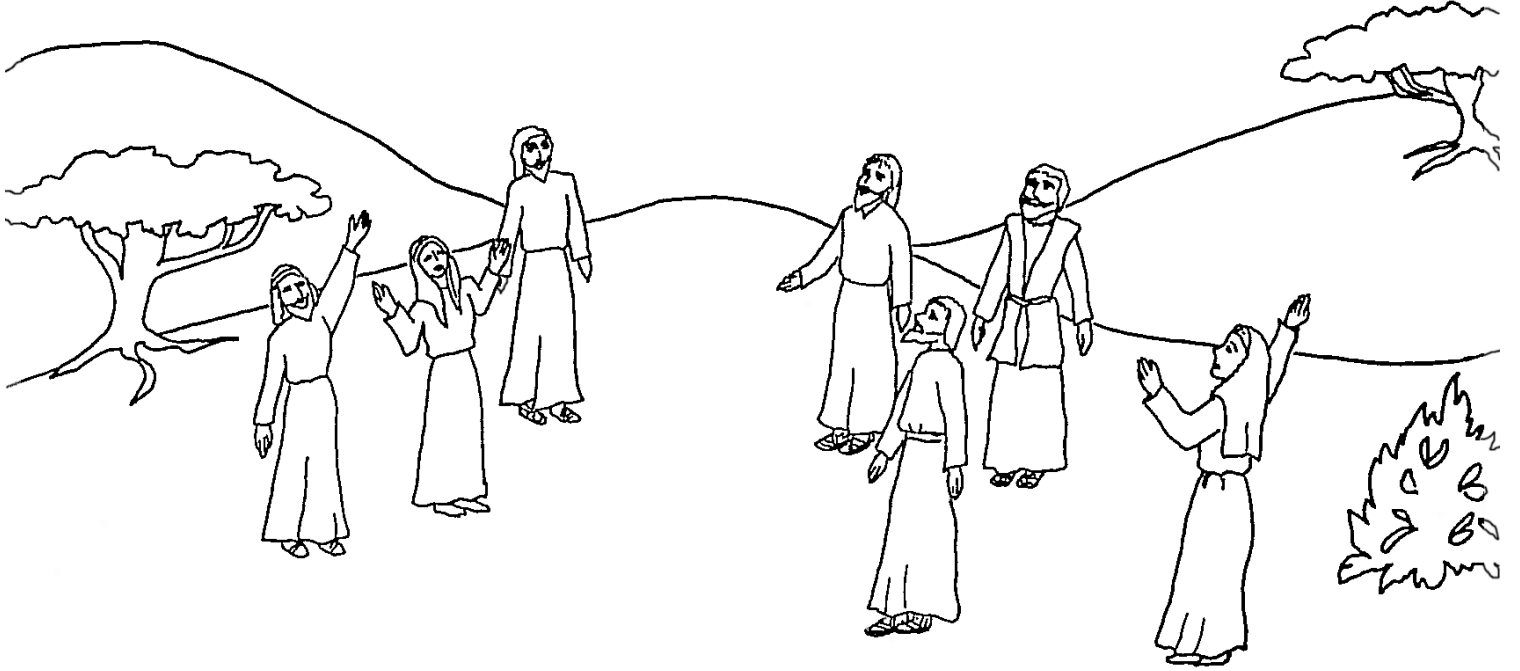
Kadınlar haftanın ilk günü, sabah çok erkenden, hazırlamış oldukları baharatı alıp mezara gittiler. Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular. Ama içeri girince Rab İsa'nın cesedini bulamadılar. Onlar bu durum karşısında şaşırıp kalmışken, şimşek gibi parıldaayan giysilere bürünmüş iki kişi yanlarında belirdi. Korkuya kapılan kadınlar başlarını yere eğdiler. Adamlar ise onlara, "Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?" dediler. "O burada yok, dirildi. Daha Celile' deyken size söylediğini anımsayın. İnsanoğlu'nun günahlı insanların eline verilmesi, çarmıha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti." O zaman İsa'nın sözlerini anımsadılar. (Luka 24:1-8)

Men ved daggry på den første dag i ugen kom de til graven med de vellugtende salver, som de havde tilberedt. Og de fandt stenen væltet bort fra graven. Men da de gik derind, fandt de ikke Herren Jesu legeme. Og da de stod rådvilde over for dette, se, da skete det, at der stod to mænd hos dem i strålende klædebon. Da de blev forfærdede og bøjede deres ansigter mod jorden, sagde mændene til dem: »Hvorfor leder I efter den levende blandt de døde? Han er ikke her, men han er opstanden; kom i hu, hvorledes han talte til jer, da han endnu var i Galilæa, og sagde, at Menneskesønnen skulle overgives i syndige menneskers hænder og korsfæstes og opstå på den tredje dag.« (Lukas 24:1-8)

Kalkıp hemen Yeruslm'e dndler. Onbirler'i ve onlarla birlikte olanları toplanm buldular. Bunlar, "Rab gerekten dirildi, Simun'a grnm!" diyorlardı. Kendileri de yolda olup bitenleri ve ekmeği bldğ zaman İsa'yı nasıl tanıdıklarını anlattılar. Bunları anlatırlarken İsa gelip aralarında durdu. Onlara, "Size esenlik olsun!" dedi. rktler, bir hayalet grdklerini sanarak korkuya kapıldılar. İsa onlara, "Neden telalanıyorsunuz? Neden kukular doğuyor iinizde?" dedi. "Ellerime, ayaklarıma bakın; ite benim! Dokunun da grn. Hayaletin eti kemiği olmaz, ama gryorsunuz, benim var." (Luka 24:33-40)

S brd de op i samme stund og vendte tilbage til Jerusalem og fandt dr de elleve og deres feller forsamlede, som sagde: »Herren er virkelig opstanden og set af Simon.« Og selv fortalte de, hvad der var sket p vejen, og hvordan de havde genkendt ham, da han brd brdet. Medens de talte om dette, stod han selv midt iblandt dem og siger til dem: »Fred vre med eder!« Da blev de grebet af angst og frygt og mente, det var en nd, de s. Men han sagde til dem: »Hvorfor er I forfrdede? og hvorfor opstiger der tvivl i jeres hjerter? Se p mine hnder og mine fdder, at det er mig selv; fl p mig og se; en nd har jo ikke kd og ben, som I ser, jeg har.« [Og da han havde sagt dette, viste han dem sine hnder og sine fdder.] (Lukas 24:33-40)

Onlara dedi ki, “Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yeruşalim’den başlayarak bütün uluslara O’nun adıyla duyurulacak. Sizler bu olayların tanıklarısınız. İsa onları kentin dışına, Beytanya’nın yakınlarına kadar götürdü. Ellerini kaldırarak onları kutsadı. Ve onları kutsarken yanlarından ayrıldı, göğe alındı.

(Luka 24:46-48 & 50-51)

And He said to them, “Thus it is written, and thus it was necessary for the Christ to suffer and to rise from the dead the third day, and that repentance and remission of sins should be preached in His name to all nations, beginning at Jerusalem. And you are witnesses of these things.” And he led them out as far as Bethany, and He lifted up His hands and blessed them. Now it came to pass while He blessed them, that He was parted from them and carried up into heaven. (Luke 24:46-48 & 50-51)

“Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu’nu verdi. Öyle ki, O’na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. Tanrı, Oğlu’nu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya O’nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi. O’na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı’nın biricik Oğlu’nun adına iman etmemiştir.” (Yuhanna 3:16-18)

Thi således elskede Gud verden, at han gav sin Søn den enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. Thi Gud sendte ikke sin Søn til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham. Den, som tror på ham, dømmes ikke; den, som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet på Guds enbårne Søns navn. (Johannes 3:16-18)

Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz. Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır. (I Yuhanna 1:8-9)

Hvis vi bekender vore synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vore synder og renses os fra al uretfærdighed. Hvis vi siger, at vi ikke har syndet, så gør vi ham til en løgner, og hans ord er ikke i os. (I Johannes 1:8-9)

İsa, “Yol, gerçek ve yaşam Ben’im” dedi. “Benim aracılığım olmadan Baba’ya kimse gelemes.” (Yuhanna 14:6)

Jesus svarer: »Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig.« (Johannes 14:6)

“Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur. Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir.” (Matta 11:28-30)

»Kom hid til mig, alle I, some er trætte og tyngede af byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer og lær af mig, thi jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet; så skal I finde hvile for jeres sjæle. Thi mit åg er gavnligt, og min byrde er let.« (Mattæus 11:28-30)

İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğaüstü belirti gerçekleştirdi. Ne var ki yazılanlar, İsa’nın, Tanrı’nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O’nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır. (Yuhanna 20:30-31)

Endnu mange andre tegn, som ikke er nedskrevet i denne bog, gjorde Jesus for øjnene af sine disciple. Men disse er nedskrevet, for at I skal tro, at Jesus er Kristus, Guds Søn, og for at I, når I tror, skal have livet i hans navn. (Johannes 20:30-31)

“Alfa ve Omega, birinci ve sonuncu, başlangıç ve son Ben’im.” (Vahiy 22:13)

»Jeg er Alfa og Omega, den første og den sidste, begyndelsen og enden.« (Johannes’ Åbenbaring 22:13)

ΑΩ

Bu dua yüreğinin dileklerini dile getiriyor mu? Eğer öyleyse, bu duayı tekrarla, böylece İsa Mesih söz verdiği gibi hayatında yer alacak.

“Rab İsa, biliyorum ki ben bir günahkarım. Kalbime gel, sana ihtiyacım var. Günahlarımın bedelini ödemek üzere çarmıhta öldüğün için teşekkür ediyorum. Beni bağışladığın ve bana sonsuz yaşam verdiğin için minnettarım. Seni kalbime Kurtarıcım ve Rabbim olmak üzere davet ediyorum. Lütfen, yaşamımı sen yönlendir.”

İsim _____ Tarih _____

Om følgende bøn, udtrykker dine ønsker og længsler, så kan du bede denne bøn og Jesus vil komme ind i dit liv, som Han har lovet:

“Kære Herre Jesus, jeg forstår at jeg er en synder som trænger til Dig! Jeg takker dig at Du døde på korset for mine synder! Tak at du tilgiver mig mine synder og giver mig evigt liv. Jeg beder Dig derfor, komme ind og råde over hele mitt liv som min Frelser og Herre, Amen”

Navn: _____ Dato: _____

Çizen: Linda Riddell

**Türkçe metin Kutsal Kitap Yeni Çeviri'den alınmıştır.
Copyright © Kitabı Mukaddes Şirketi ve Yeni Yaşam Yayınları, 2001, 2008
Bütün hakları saklıdır, izinle kullanılmıştır.**

www.goodnewscoloringbook.org

Turkish/Danish Teaching Edition

